

ART | NOVOSTI

„Cijeli svijet bi nestao kada bih ja zaspala“ – Uspavana Sunčica u GKL-u Split

Ana Matijević - 19. ožujka 2026.

Novu premijeru u Gradskom kazalištu lutaka Split u režiji i tekstu potpisuje Justina Vojaković-Fingler s predstavom Uspavana Sunčica. Justina je godinama dio ansambla kazališta, a prošle godine je dobila i nagradu Mali Marulić za dramski tekst stoga joj je ukazano i povjerenje da svoj tekst uprizori.

U heliocentričnom sustavu se nalaze Mama Sunce, Tata Sunce i Sunčica, njihova kći. Sunčica je zaigrana, vesela i voli spavati. Tipične roditeljske figure bdiju nad svojom djevojčicom, ali je ujedno i spremaju za buduću ulogu u kojoj će ona morati preuzeti glavnu obavezu Sunca koje je važno za održivost Zemlje. U svakodnevnom obavljanju istih radnji Sunčica se umori i odluči malo odspavati. Nakon buđenja shvaća da je počinila grešku koju pokušava ispraviti, ali je možda prekasno.

Namijenjena djeci za tri i više godina, Justina je fino odmjerila kompoziciju radnje koja je pitka, nezahtjevena, a opet privlačna, edukativna i potpuna. Naravno, uz dobar tekst dolaze i ostali dijelovi koji su upotpunili izvedbu. Ideja (Marija Pletikosić) i izrada

scenografije (Marija Pletikosić i Amir Peljto) iznjedrili su odlična scenska rješenja te jednostavno sve postavili na kotačiće kako bi se postigla pokretnost i dinamičnost radnje. Krevet dječaka Marka je posebno zanimljiv i djeca će ga sigurno uočiti kao jedan od najzanimljivijih dijelova predstave. Oblaci koji vise i cijelo vrijeme su prisutni su ukazuju kako je mjesto radnje u među oblacima. Marija Pletikosić je također izradila i lutke zijevalice koje predstavljaju sve likove (osim Marka koji je stopljen sa scenografijom). Okarakterizirani su detaljima iz kojih zaključujemo da je riječ o Mami, Tati, Lunar i Sunčici, a glumci su odjeveni u svijetloplave pidžame s oblačićima koji zovu na spavanje.

Glazba Sandra Petrića je odlično pratila radnju, a ujedno i zaokružila djelo. Na početku scenografija „pleše“ kroz glazbu, da bi na kraju kroz glazbu likovi i zapjevali kao znak sreće jer se sve sretno završilo. Glazba je važan element u situaciji kada dolazi do zapleta koji vodi vrhuncu, a s glazbom ostavlja dojam straha, ali ipak ne previše da se mali gledatelji ne bi prestrašili što je znak odlične izbalansiranosti. Lucijan Roki je kao i uvijek odlično postavio i „odvozio“ svjetlo tako da nije bilo nejasnoća oko dana i noći, a ton Franko Perić koji je sve uskladio s radnjom na pozornici. Inspicijentica Željana Cvitanović se pobrinula da sve prođe glatko.

Mama Sunce (Milena Blažanović) je stopljena s lutkom i odlično prenosi emociju zabrinute mame koja je uvijek na oprezu, ponekad možda čak i malo prestroga prema djevojčici. Tata Sunce (Mihael Elijaš) je također odlično odradio očinsku ulogu u kojoj je malo blaži roditelj, ali uvijek ima spreman savjet. Marko i Lunar (Stipe Gugić) svakom ulogom pokazuje da nema te uloge koju ne može svladati tako mu nije problem iz ozbiljnog Mjeseca skočiti u snenog Marka. Sunčica (Katarina Romac) će kroz još koju izvedbu morati još malo usavršiti tehnike lutkarstva jer se više fokusirala na tehničku izvedbu (hod po sceni sa scenografijom, balansiranje s lutkom koju pokušava oživjeti), a manje na emociju lika tako da je Sunčica ostala u pozadini ostalih likova iako je trebala biti glavni lik.

„Uspavana Sunčica“ u sebi objedinjuje sve ono što bi trebalo krasiti tekst za djecu; maštovitost koja smješta likove u svemir i personificira ih. Poistovjećenost likova s gledateljima koji razumiju koliko je teško odrastati i s godinama sve više prihvaćati odgovornost i ulaziti u svijet odraslih te izbalansirati radnju koja neće biti monotona, ali ni previše dramatična kako bi je približila svim uzrastima.

Splitsko Gradsko kazalište lutaka se novom predstavom može podičiti kao i odlukom da režiju prepuste svojoj članici koja duboko poznaje lutku, ali i dječje kazalište koje je važan element odrastanja.

Istaknuta fotografija: Tina Cikojević